

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Callimacho Comiti. 316.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Leontio Episcopo. 315.

Si inuito animo, ac suffragiis & populi cōtentione, manibūque coactus, Ecclesiæ curam suscepisti, opitulatore Deum habebis, omnia ea, quæ ad supernum statum pertinent, tibi ex animi sententia dirigentem. Si autem pecunijs, vt rumore iactatur, thesaurum, quem pretio addicere nefas est, persecutus es, ac Simonis in modū sacerdotiū consequi cupiisti, non est tibi pars nec fors in hoc sermone. Nam quæ sequuntur, pro mea erga te indulgentia prætermittam. Illud vnum animaduerto, quòd Caiphæ etiam sacerdotium emerat, cum aduersus Christū illud armauit. Quocirca quisquis sacerdotium emeratur, hunc Christi carnificem Caiphæ esse cōstat. Nam quæ propter opera vitæque rationem in fidem accipere nequit, ea impijs donis ac largitionibus consequitur.

Callimacho Comiti. 316.

Quemadmodum per liberorum procreationem parentes salutem consequuntur, si liberorum vita ipsis curæ sit: eodem modo contrā illis continget, si eorum curam atque custodiam neglexerint. Ridiculum enim fuerit, equuleis quidem, tum quod ad incessum, tum quod ad cibum & potum, atque omnem rectitudinem attinet, ingentem, iam inde à primâ ætate, curam ac sollicitudinem impendi, quorum tamen & vile pretium est, & vsus mediocris, & celer interitus: homines autē, quos Deus effinxit, atque imagine sua honestauit, ac rursus in seipso renouauit atque instaurauit, feroces & insolentes relinquere, cōsque temerè, quò libeat, ferri sinere, quòque lubrica iuuentus haud intelligit. Si hæc tibi vtilia esse videntur, da operam, vt omni honestatis & grauitatis custodia filios tuos obfirmes ac communias.

Hermino Comiti. 317.

Præclare Dominum ornas, cum nobis fructuum tuorum primitias tribuis, deci-

Λεοντίῳ Ἐπισκόπῳ. τιε.

Εἰ μὲν ἀβελήτως παρῆχθῆς παρὲς τῆς ἐκκλησίας παραστάται, καὶ ψήφων καὶ δῆμων, καὶ χειρῶν, σε βία σαμείων, ἐξείς ἑπίκουρον τὸν θεόν, πάντα παρὲς παρῶν σου κατεωδοῦντά σοι, ὅσα παρὲς τὴν ἀνα συντένει κατὰ τῶν. εἰ δὲ γρήμασιν, ὡς θρυλλῆ τὸν ἀπερατοὶ μετῆλθες θησαυρόν, καὶ κτήσαται ἱερωσύνην ὡς Σίμων ἐποίησας, οὐκ ἐστὶ σοι μερὲς ἐδὲ κληρονομία τούτων. τὰ γὰρ ἐξῆς Φειδοὶ τοῦ ἀλεξάνου, ἐν τῷ τῶν ὀράων, ὅτι καὶ Καϊάφας ἱερωσύνην ὠνήσατο, ὅτε καὶ Χριστοῦ ταύτην ἐξόπλισε. πᾶς οὖν ὅστις ἱερωσύνην ἐκαστήται, Καϊάφας χειροκτόνος εὐείσει. καὶ γὰρ ἔργοις πιστευθῆναι οὐ δύναται, ταῦτα δόμασιν ἀσεβέσι ποιεῖται.

Καλλιμάχῳ κόμητι. τισ.

Ὡς παρὰ τῆς τεκνογονίας σωθῆσθαι ἢ τῆς γενέων ξυνοίας, εἰ τῆς τῆς τέκνων ἐπιμελοῖτο ζωῆς, ἔτω καὶ ἐναντίων πειρασθῆσθαι, εἰ ἀμελοῖ τῆς ἐκείνων φυλακῆς. γελῶν γὰρ ἂν εἴη, τοῦ μὲν πάλαι εὐθὺς ἐκ νεότητος πολλῆς ἀξιοῦσθαι φρονήσεως, καὶ βαδίσματος ἐνεκα καὶ βρώσεως καὶ πίσεως, καὶ πάσης εὐθύτητος ἂν καὶ πῆμῃ εὐανος, καὶ ἡ γρηῖσις σίμμετρος, καὶ ἡ φθορὰ σύντεμος. ἀνθρώπων δὲ, ἕς ὁ θεὸς διέπλασε, καὶ εἰκόνη οἰκεία ἐτίμησε, καὶ πάλιν ἐν ἑαυτῷ ἀνεπλάσατο, κατὰ λιμπάνειν ἀγαθῶν, καὶ ὡς ἂν τύχη φέρεται παρὲς ἀβούλωνται. καὶ ἡ εὐολιτος νεότης ἐνοεῖ, εἰ ταῦτά σοι φαίνονται γρηῖσιμα, πάση φυλακῇ σμενότητος ἀσφαλίζε τὰ τέκνα σου.

Ἡρμίνῳ κόμητι. σιζ.

Καλῶς τὸν κύριον τιμᾶς, ἡμῖν τῆς καρπῶν ἀπαρχή μιν, καὶ δεχέται τὴν